

[K. Pedersen.]

kan opkræve alle Skatterne samtidig. I modsat Fald vil vi komme til at opkræve Statsskatten 8 Gange om Aaret, og det vilde falde vanskeligt i de udstrakte Kommuner, hvor vi skal hente Skatterne ved Skatteopkræver.

Ifølge Lovforslaget forfalder første Rate 1. Juli, til hvilken Tid Opkrævningsmaterialet skal være færdigt, men jeg tror, det vil volde Vanskeligheder for Administrationen. Skatteraadene kan sikkert ikke naa at faa deres Arbejde færdigt; de maa derfor udarbejde Skattelisterne paa Grundlag af den foreløbige Ansættelse, og saa vil det blive nødvendigt at foretage en hel Del Rettelser af Skattebeløbene, efter at der har været udskrevet Skattelister og har fundet Opkrævning Sted, hvilket vil give forøget Arbejde og Vanskeligheder. Mit Parti har i Folketingsudvalget gjort sig store Anstregelser for at faa det ændret, men Ministeren holder fast ved Bestemmelsen, og saa er der vel intet Haab om at faa den ændret her i Tinget. Da Loven kun skal gælde for 2 Aar, har det dog ikke været noget for os afgørende i Sammenligning med de øvrige Bestemmelser. Saa faar vi se, naar de 2 Aar er gaaet.

Paa mit Partis Vegne kan jeg give Lovforslaget Tilslutning. Da det tager Sigte paa Imødegaaelse af usund Krigsspekulation og dets Bestemmelser kun skal gælde en meget kortvarig Periode, vil jeg anbefale, at man ved tredie Behandling stemmer for Lovforslaget, men jeg ønsker at fastslaa, at mit Parti ikke føler sig bundet ved de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser og de deri indeholdte Principper ud over Lovens Gyldighedsperiode.

Lange: Det foreliggende Lovforslag tilsigter at gennemføre en Række principielle Ændringer i de gældende Skatte-regler. Mit Parti har ikke kunnet forstaa, at den højtærede Finansminister, saa længe Skattekommissionen arbejder paa saadanne Ændringer i vore Beskatningsforhold, som tilsigter at gøre dem enklere, mere forstaaelige og mere retfærdige, fremsætter Forslag om en Række nye Regler, som ikke vil forenkle dem, men tværtimod gør det hele endnu mere indviklet, end det allerede er, og for flere af Bestemmelsernes Vedkommende kan man sikkert sige, at hvis de ikke igen bliver ophævet, vil de blive udvidet til andre Omraader, hvor de med lige saa stor, eller jeg vil hellere sige med lige saa liden Ret kunde anvendes. Jeg mener

ogsaa, at det er urigtigt af den høje Regering under de nuværende Forhold, hvor den med Rette kalder paa Samarbejde, selv at fremsætte saadanne Forslag, som den maatte kunne vide vilde blive stærkt omtvistede.

Nu skal jeg naturligvis erkende, at Lovforslaget, som det foreligger her i Tinget, er betydeligt bedre end det Lovforslag, der blev forelagt i det andet høje Ting, men jeg tror, at den, der har størst Grund til at glæde sig over de Ændringer, der er gennemført i det andet høje Ting, er den højtærede Finansminister. Ministeren kunde efter min Mening ikke være tjent med at lægge Navn til en Lov af det Indhold, som det i Folketinget fremsatte Lovforslag havde. Den højtærede Finansminister er jo en fremragende Skattetekniker, maa-ske Landets mest fremragende, men det at være dette skulde dog ikke gerne opfattes som Udtryk for en Evne til at opfinde de mest virkningsfulde Skattetorturretskaber til at presse Penge ud af Skatteyderne med; det er i hvert Fald næppe de Egenskaber, der gør sin Mand til en stor Finansminister. Derfor har Ministeren efter min Mening Grund til at være glad for, at Folketinget fjernede de værste Uhyrligheder af Lovforslaget.

Hvis man ser paa Lovforslagets Enkeltheder, ogsaa det ændrede Lovforslags, vil man se, at der gaar en stærk Tendens igennem det til at ændre, hvad der hidtil har været betragtet som Formueforøgelse, til at blive beskattet som Indkomst, og hvad vil det sige? Det vil sige, at man nu drager nye Dele af Kapitalen ind under Kapitalopspisningen, og det er efter min Mening i sin Tendens en meget uheldig Vej at gaa i et kapitalfattigt Land som Danmark. Jeg tror, der havde været god Grund til at bede Skattekommissionen om at foretage en grundig Overvejelse af de Problemer, der her er rejst, inden man optrak den helt nye Linie for dansk Skattepolitik, som Lovforslaget paa afgørende Punkter betegner; og det skulde ikke overraske mig, om nogle af de Medlemmer, der nu støtter det foreliggende Lovforslag, vil blive ubehageligt berørt, naar man skal vandre videre ad den Vej, man her slaar ind paa. Med den Højde, som vor Beskatning efterhaanden er kommet op i, tvinger man næsten Skatteyderne til at vise Opfindsomhed i deres Bestræbelser for at slippe uden om Bestemmelserne. Og man maa saa gaa til nye Ændringer, der skal drage nye Forhold ind under Beskatningen efter Princippet, at man for at